

Londres contra Arcàdia

20/02/2015

ALBERT PUNSOLA

(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

A començaments de 2015 Londres ha recuperat la població que tenia el 1939: 8,6 milions d'habitants. Cal precisar que aquesta xifra es refereix a l'àrea de 1.572 km governats per la Greater London Authority, que no correspon a "la ciutat real" que s'estén per un territori molt més gran de límits imprecisos. Després de la Segona

Guerra Mundial, la capital de la Gran Bretanya va començar a perdre població fins arribar als 6,6 milions, però als anys 90 aquesta tendència es va aturar. En els darrers 25 anys Londres ha guanyat 2 milions d'habitants.

Aquest fet és sorprenent i interessant alhora. Sorprenent perquè les ciutats del primer món, i més les europees, solen tenir una situació demogràfica força estable. I interessant perquè, en la seva complexitat, aquest fenomen reclama del poder públic una acció estratègica davant canvis significatius en la pressió sobre els recursos locals. Si bé totes les ciutats han de tenir en compte aquesta qüestió, en el cas d'una urbs que creix a un gran ritme el repte és urgent. Cal subratllar que s'espera que els 8,6 milions actuals esdevinguin 11 milions el 2050.

Pensant precisament en el 2050, l'alcaldia de la ciutat ha elaborat [un document](http://www.london.gov.uk/sites/default/files/London%20Infrastructure%20Plan%202050%20Consultation.pdf) (http://www.london.gov.uk/sites/default/files/London%20Infrastructure%20Plan%202050%20Consultation.pdf) que resumeix les qüestions clau que caldrà tenir en compte per a governar la ciutat en aquesta primera meitat de segle. El document, junt amb d'altres de complementaris, aborda temes com la biodiversitat, el transport, el verd urbà, l'energia, l'aigua i els residus.

(F)

Fidels al seu pragmatisme històric, els anglesos plasmen en aquests textos una filosofia general: com fer que creixement i benestar no siguin contradictoris. I també un seguit d'objectius molt clars com, per exemple, la construcció de 200 km de carrils bici, la producció del 50% de l'energia a nivell local, o la introducció de l'economia circular en el tractament de residus. Tots els objectius estan lligats a accions concretes que caldrà fer per assolir-los i aborda molt seriosament el tema dels costos, estimant fins i tot les possibilitats de finançament per als diferents projectes. De la mateixa manera, s'avaluen els beneficis de les accions per a l'erari públic i la seva relació amb l'estímul de nous serveis econòmics i de l'ocupació.

Els textos insten a les persones que els llegeixin a aportar crítiques i idees per millorar els continguts. Igualment, formulen preguntes sobre si realment els plantejaments que s'han presentat són vàlids o bé hi falta alguna cosa. Un altre aspecte destacable és que la redacció és fàcilment comprensible per a una persona de cultura mitjana: es va al gra i s'estalvien tecnicismes inútils.

Certament Londres és un dels nodes del capitalisme global i la City acull bona part de les transaccions del que coneixem com a mercats financers. De fet, són aquestes realitats les que han contribuït a crear milers d'oportunitats de feina que expliquen el creixement de la població. Des d'una posició purista es podria argumentar que els plans sostenibilistes de la capital britànica contrasten fortament amb que el seu magnetisme com a ciutat es basi en hostatjar els temples d'una economia planetària que es mou per criteris de desenvolupament *sostingut*.

(F)

Però hi ha una altra manera de veure-ho. És altament positiu que una metròpoli amb les característiques que acabem d'esmentar vinculï la sostenibilitat (gairebé sense anomenar-la) a la seva organització futura. El que aquí es planteja és, a escala d'una àrea urbana, la gran contradicció d'un món atrapat entre unes dinàmiques insostenibles i una voluntat de canviar-les. Dues forces que necessàriament han de conviure en el temps i en l'espai fins que emergeixi una nova realitat. Fora d'aquesta dialèctica només hi ha *wishful thinking*.

Hi ha més motius encara per l'optimisme. El 1939 les ciutats més poblades del món eren gairebé totes europees i nord-americanes. Avui aquesta llista està ocupada per ciutats de països en vies de desenvolupament amb problemes ambientals extrems. El fet que Londres tingui un pes demogràfic rellevant, i no pateixi aquests problemes, fa que sigui un referent per a ciutats com Beijing, i tantes d'altres, que han aconseguit un creixement espectacular [a costa de la salut dels seus habitants](#) (<http://www.scmp.com/topics/beijing-air-pollution>). Londres demostra que la dimensió no és cap excusa per menysprear la qualitat de vida.

Periodista **Etiquetes:** [Món](#) (/etiquetes/mon)

Share 0

Tuit

<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/londres-contra-arcadia><https://www.sostenible.cat/print/opinio/londres-contra-arcadia>

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

[Enviaments anteriors](#) (/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

Diputació
Barcelona

<http://www.diba.cat>[Arxiu](#) (/arxiu)[Continguts per categoria](#) (/tagclouds/chunk/3)[Continguts per etiqueta](#) (/tagclouds/chunk/1)[Continguts per municipi](#) (/tagclouds/chunk/2)

[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](/formulari/contacte)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

[!\[\]\(a03a7eb2f4046e1d3c76772003e549ea_img.jpg\) \(https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888\)](https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888) [!\[\]\(844169987a590ed8c7e31d5d18950e8d_img.jpg\) \(http://www.twitter.com/xarxasost\)](http://www.twitter.com/xarxasost) [!\[\]\(2af34e678d9364b2f32b7174f4964d2c_img.jpg\)](http://youtube.com/xarxasost)
[!\[\]\(70453908cab6780413d48bd2b8b15c53_img.jpg\) \(http://youtube.com/xarxasost\)](http://youtube.com/xarxasost) [!\[\]\(00c909e82d9243e04b2a707a76cc895d_img.jpg\) \(rss.xml\)](http://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)
